

ВИСОЦЬКА Станіслава (дівоче — Дзенґелевська; Wysocka Stanisława; Dziegielewska; 07. 05. 1877, Варшава — 17. 01. 1941, там само) — польська актриса, режисер, педагог. Навч. в класі дикції і декламації при Варшав. муз. товаристві (1893–94). Дебютувала в польс. мандрів. трупі (під псевд. Вільська), з якою гастролювала у С.-Петербурзі, Ризі, Москві. Мала ангажемент у польс. театрах Варшави, Кракова, Познані, Львова. Період

творчості 1911–19 пов'язаний з Києвом: актриса Польс. театру під керівництвом Ф. Рихловського (1911–16, з перервою); організатор і кер. експерим. театру «Студія» (1915–17), Польс. молодого театру (1919). Водночас викладала в театрі «Студія», Театр. академії, Драм. консерваторії. Значний вплив на актор., режисер. та пед. діяльність В. мала творчість *К. Станіславського*. Створила низку яскравих драм. і трагедій. образів.
, Р. Я. Пилипчук

Основні ролі

Балладина, Електра, Гамлет (однойм. драми Ю. Словацького, Г. фон Гофманнсталя, В. Шекспіра), Фру Альвінг («Привиди» Г. Ібсена).

Основні вистави

«Цвіркун на печі» за Ч. Діккенсом (1916), «Росмерсгольм» Г. Ібсена (1917), «Визволення» С. Виспянського (1918).

Рекомендована література

1. Ивашкевич Я. Театр «Студия» Станиславы Высоцкой в Киеве // *Вопр. театра*. Москва, 1965;
2. Z. Wilski. *Wielska tragiczka*. Warszawa, 1982.
Г. В. Довбищенко

Бібліографічний опис:

Висоцька Станіслава / Г. В. Довбищенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34173>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).